

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Ἐν ὁδῷ Φλέσσα, ἀριθ. 5

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΓΕΑ 12 ΜΗΝΩΝ
Ἄπο τῆς 1 Ἰανουαρίου ἕως 1 Ἰουλίου
Ἐσωτερικοῦ φρ. 8.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΧΟΛΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Χριστιανοῦ, ὑπὸ Πολυκάρπου Ἱ. Σουδινου.— Ἐντυπώσεις ταξειδίου ἐκ τῶν Ἁγίων Ἱσπῶν, ὑπὸ Γ. Δ. Μαθουπόλου.— Ἡ εὐγένεια τῶν ἀνθρώπων, ὑπὸ Τιμοθέου Ἀναστασίου. Τὰ ὑπολειπόμενα δικτυα καὶ οἱ μασσονικοὶ ἰχθύες, ὑπὸ Παναρέτου Χ. Δουληγέρη.— Περιλειπόμενα τοῦ Συνεδρίου τῆς Κυριακῆς ἁγίας, (συνέχεια).— Πλουτάρχου σπουδαῖαι παρατηρήσεις περὶ γυμναστικῆς, ὑπὸ Κ. Λευκαδίτου.— Ποικίλα.— Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 4 καὶ 11 Ἰουλίου.— Οἱ διδάξοντες εἰς τὰς λαϊκὰς σχολὰς τῆς «Ἀνακλάσεως».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὅλα ἀληθῶς δόξα διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις τέως εὕρισκετο ἐν τῇ ἀμαρτίᾳ πτώμα τοῦ Διαβόλου ἢ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐτως ἐτιμήθη καὶ ἐδοξάσθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἰς τοιοῦτον εὐσεβώρητον ἠθικὸν μεγαλεῖον καὶ ὕψος ὑψώθη, ὥστε διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀποβαίνει νὰ εἶναι ὁ Θεοῦ (Α' Κορινθ. 5. 17) καὶ ὁ χρυσοῦς ἐκαίνοσ θρόνος, ἐνῶ ἡ Ἁγία Τριάς ἀναπαύεται καὶ κατοικεῖ καὶ μένει (Ἰωαν. 16' 23—24). Διὰ τὴν ἀληθῆ δὲ καὶ ἀναφαίρετον ταύτην δόξαν τοῦ ἀνθρώπου τὰ πάντα ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τοῦ Παναγάρχου καὶ Παντοδυνάμου Θεοῦ «πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν, εἴτε Παῦλος, εἴτε Ἀπολλῶς, εἴτε Κηρῆς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα· πάντα ὑμῶν ἐστίν, ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ» (Α' Κορινθ. 3' 22—23). Τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀληθοῦς Χριστιανοῦ ἐκδηλοῦται καὶ ἐν τοῖς πνευματικαῖς ἀγαθοῖς, ὧν ἡ ἀπολαύσις ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ· ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς ἀγαθός ἐστι ἐν τῷ δε τῷ βίῳ εἰσέρχεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἥς «οὐκ ἐστὶ τέλος» καὶ μετὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συγκληρονομεῖ τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν καὶ τῆς αἰώνιου δόξης. Ὅλα ἀληθῶς δόξα καὶ μεγαλεῖον! Τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου εἶνε φθαρτὰ καὶ μάταια καὶ παροδικὰ. Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἔρχονται καὶ παύονται. Οὐδὲν μένει αἰώνιον καὶ ἀλλήλοισιν ἐτῶν ἀνθρώπων ὁ βίος, ὡς λέγει ὁρθῶς ὁ Ἱ. Βασιλειος, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ θάλασσα ἀστατος, ἀπὸ ἀνώμαλος,

ὄντα ἀβέβαιον, ῥεύμα παρερχόμενον, καπνὸς διαλυόμενος, σκιὰ μεταπηδῶσα, πέλαγος ὑπὸ κυμάτων ἐνοχλούμενον». Αὐτὸς ὁ σαλῆρος θάνατος, ἐρχόμενος ἀπροόπτως, τὰ πάντα μεταβάλλει καὶ τραπῶς ἀπεδείκνυσι τὴν ματαιότητα τῶν ἐπιγῆς πραγμάτων καὶ ἀγαθῶν. Ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς ὅμως, ὡς ἐφθίμεν εἰπόντες, ἐστὶ μέτερος αἰώνιου Βασιλείας, ἐνθα ἡ ἐχθρὸς ἀπολαύσις τοῦ ἀγίου καὶ τοῦ ἀγγέλου καὶ ἡ βλάβη τὸν Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ ἀπολύτου ὄντος, τοῦ Θεοῦ, ἱκανοποιεῖται ἢ ἀκέραιος τοῦ ἀνθρώπου εἶψα τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ καλοῦ. «Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν ἀινίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσκω καθὰ καὶ ἐπεγνώσθη» (Α' Κορινθ. 13' 12-13).

Τίς Χριστιανὸς κατὰ ταῦτα δὲν ὀφείλει, ὅση αὐτῷ δύναμις, νὰ ἐπιποθήσῃ καὶ ἀπολαύσῃ τῆς ἀναφαίρετου ταύτης δόξης ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ; τίς Χριστιανὸς ἀναλογιζόμενος ὅτι διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνυψώθη ἡ θελήσει νὰ καταπέσῃ διὰ τῆς κακίας καὶ ἀμαρτίας; τίς Χριστιανὸς, ἔχων συναίσθησιν καὶ γνώσιν τῆς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δόξης, θέλει προτιμήσῃ τὴν ἐπίγειον καὶ φθαρτὴν καὶ μάταιον τοῦ κόσμου δόξαν τῆς αἰώνιου καὶ ἀφθάρτου;

Ὁ Γερτυλιανός, αὐστηρὸς καὶ ὑπερβολικὸς, ἐμακάριζε τὴν πτώσιν τοῦ πρώτου ἀνθρώπου, διότι αὕτη ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀνυψώσεως ἡμῶν καὶ ἐν τῷ δε καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ, διότι ὁ Χριστιανὸς, ὅστις θέλει καθίσει ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ ἢ κρῖνη, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἀγγέλου σου οἶδατε ὅτι ἀγγέλου κρινόμενος; (Α' Κορινθ. 5' 3) τὴν μᾶλλον ἴστω καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἄγγελοι εἶνε λειτουργικὰ πνεύματα εἰς δικαιοσύνην ἀποστελλόμενα πρὸς τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν (Ἐβρ. 1' 14).

Τοιαύτη ἀληθῶς εἶνε ἡ ἀληθὴς δόξα καὶ εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπου! τοιοῦτον εἶνε τὸ ἀληθὴς αὐτοῦ μεγαλεῖον! ἄλλ' εἰς ἀπόλαυσιν τοῦτου ἀπαιτεῖται ἠθικὴ ἀνδρεία καὶ αὐτεπάγγελτος ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς πραγματικῆς τῶν ἐπιγῆων τοῦ Εὐαγγελίου· διότι ὁ νόμος μόνον καὶ τυπικῶς βαπτισθεὶς καὶ πιστευσάς, πάντως δὲν εἶνε ἄξιος τοιοῦτου

μεγαλείου· απρίπου έστί μη μόνον λέγεσθαι χριστιανούς, αλλά και είναι, ου γάρ το λέγεσθαι χριστιανούς αλλά το είναι μακρότερον και είνε (Υγνατ. έπιστ. προς Μιαν.). Ο:ω περισσότερο ομοιωται τις τῷ Θεῷ δια της πίστεως και των κληῶν έργων, τότε γίνεται ἄξιος μέγας και μεγαλείου· αἰ: δ' αν ποιήση και διδῶξη οὗτος μέγας κληθίσεται εν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν (Ματθ. ε' 19)· διότι αποθαίνει ἀληθῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ κατὰ χάριν· και εν ο καταγόμενος εκ μεγάλης κατὰ κόσμον οικογενείας ὑπέληξεν δια της ἰδίας ἰκανότητος και ἀρετῆς ν' αποθῆ ἄξιος ταύτης και μη δια κακῶν πράξεων νὰ καταγράνη, ως εἰπεῖν, το οικογενειακόν αὐτοῦ ὄμα, ἀσύγκριτον ὄσον ὁ χριστιανός, ἀποβάς δια τοῦ βαπτίσματος τέκνον τοῦ Θεοῦ, ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ ἐκυτόν ἀμίαντον και ἀσπίλον, ὅπως ἡ ἄξιος Υἱός τοῦ Θεοῦ· αὐτός ἄριστος μὲν ἐξ ἀρίστων και ἐξ εὐγενῶν εὐγενέστατος, λέγει ὁ ὑψιπέτης Ναζιανζηνός. Εὐγένειαν δὲ λέγω οὐχ ἦν οἱ πολλοὶ νομίζουεν· ἄπαγε! Οὐ πρό ἡμῶν οὕτω θαυμάζειν, οὐδὲ φιλόσοφον, τὴν ἐκ μύθων και τάρων ἐργουμένην και πάλαι σεσηπούς ὀσφίος· οὐδὲ τὴν ἐξ αἱμάτων και γραμμῶτων προσγινομένην ἦν νύκτες χαρίζονται και βασιλείων ἴσως οὐδὲ εὐγενῶν χεῖρες προσπατῶντων εἰ περ ἄλλοτε, τὴν εὐγένειαν· ἀλλ' ἦν εὐσέβεια χαρακτηρίζει και τρόπος και ἡ π, ὄς το πρώτον ἀγαθόν ἄνοδος ὄσον γογόναμεν (Γρηγ. Ναζ. λογ. ΚΕ' § Γ' πρὸ και λογ. Κε' § 1). Εὐχομαι ἐκ μέσης καρδίας ὅπως πάντες οἱ ἀναγνώσται της φιλῆς «'Αναπλάσεως», τηρήσωμεν ἀμίαντον τὴν θείαν εἰκόνα δια της δυνάμεως και χάριτος τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, διότι τότε, ἀλλὰ τότε μόνον θέλομεν δοξασθῆ ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ και ἀληθεῖ ὑπὸ τοῦ Παναγίου Θεοῦ ἀληθῶς μεγάλοι. α' Ο: δ' ἦν ποιήση και διδῶξη, λέγει το ἀψευδὲς στόμα τοῦ Σωτῆρος, οὗτος μέγας κληθήσεται εν τῇ βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν (Ματθ. ε' 19).

Πολύκαρπος Συνοδικός
 Ἱεροκήρυξ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ
ΕΚ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΠΩΝ

Ε'

Ἐπειδὴ ὁ ἕτερος τῶν σκοπῶν τῶν περιληπτικῶν δημοσιευμάτων μου περὶ τῶν Ἁγίων Τόπων εἶνε τὸ νὰ ὑπεκαύσω τὴν περιέργειαν και τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀναγνώστων πρὸς ἐπισκεψῆν τῶν ἱερῶν κειμηλίων, συμπίπτει δ' ἀκριβῶς ὁ σκοπός μου μὲ τὸν της «'Αναπλάσεως» διὰ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον, διὰ τοῦτο ἐν τῷ περὶ τὸν ὅτι σὲς προκείμενον δια τὴν ποικιλίαν και ὀλίγα ἐδέσματα ἐκ της περιουσίμου χώρας τῶν Φαραῶν.

Αἴγυπτος.

Ἡ Αἴγυπτος εἶνε εἰς τόπος ὄλως διάφορος, οὐδὲμοῦ ἄλλοθι ἀπαντῶμενος. Τὸ ἔδαφος εἶνε ὀμυκλώτερον και ἰσόπε-

δον. Ὅρη, λίθου, πέτρι, δὲν ὑπάρχουσι ἢ ἐλάχιστα και εἰς ἀπόκεντρα μέρη.

Διέρχεται τις ὄρος ὀλοκλήρου: σιδηροδρομικῶς χωρὶς καὶ ἕνῃ οὐδὲμοῦ πέτραν. Ἀλλὰ βλέπει γαίης πχυθίλους και λιερογρημένους. Ἄν μη ὑτῆρον πολλὰ ὀνόματα και ἰδῶς οἱ φόνικες, ὅτι ἐνόμιζε τις εἰς πολλὰ μέρη ἦτι εὐρίσκατο ἐν ἀναπατακίμῳ πελάγει, ἐνθα δὲν βλέπει τις ἢ μόνον ὀλάσσαν ἄνευ ὑψιμάτων ζήρας ἢ ὄρειων. Καὶ ἐν Αἴγυπτῳ τὸ ἔδαφος εἶνε τόσον ὀμυκλόν, ὅτι νομίζε τις ἦτι δὲν εἶνε οὐδὲμοῦ κλίσην.

Ἡ Αἴγυπτος αὐτὴ και ἕλυθῆν εἶνε ὄλως ἄγονος και ἀμώδης, ὀλι' ἔρχεται και ἐνομοιοῦται διαρκῶς ἐν αὐτῇ αὐτῷ ὁ ἐπὶ μηχανῆς Θεός, ὁ Νεῖλος, ὅστις ἀενάως μετακομίζει ἀπὸ τῆς ἕρης της Σελήνης, ἐνθα αἱ πηγαὶ του και ἐνθα βέχει ἀφθίως και ὀρισμένως ἐποχῆς, πλουσιώτατα λιπάσματα, τὰ ὅποια ἐκχεῖ ἀριδῶς εἰς τοὺς ἀμώδεις τόπους της Αἴγυπτου, και καθιστᾷ αὐτοὺς γονιμωτάτους. Ἡ δὲ ἐπικαθιμένη ἐπὶ τῶν ἄγρων ἰλύς εἶνε καταφανῆς, συνιστᾷτε ἰκαῶς πηλὸν στῶμα. Ἐχουσι δὲ κατασκευασθῆ παντοῦ και κατασκευάζονται ἐτι διώρυγες, δι' ὅτι ἀρδεύεται πλουσίως: πάντα ἡ Αἴγυπτος.

Ὁ πολιτικὸς της Αἴγυπτου εἶνε ἀρχαιότερος τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Εἰς αὐτὴν και ἡμεῖς ὀφείλομεν τὸν Κέκρωπα τὸν κομίσαντα κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα Π. Χ. τὸν πολιτισμὸν ἐν Ἀστικῇ. Αὐτὴν ἐπισκέπηθῆ δια τὸν πολιτισμὸν της και ὁ Λουδοῦργος. Αὐτὴν ἐπισκέπτονται και σήμερον σιτηροδὸν Ἑβραῖοι και Ἀμερικανοὶ περιηγηταὶ οὐχὶ αὐτοὶ δια τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν της, ἀλλὰ δια τὰς φυσικὰς κληῶς της και τὸ ἐξῆρον και εὐαρέστατον αὐτῆς κλίμα κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ὁ πολυπληθέστατος πληθυσμός της Αἴγυπτου εἶνε οἱ φειλόχοι. Αὐτοὶ καλλιεργουσι τὴν γῆν και κἀνουσι ὄλας τὰς βαναυσου:γὰς και ὑπηρετικὰς ἐργασίας, λιτώτατοι δὲ και πᾶν ὀλιγοῦδοι και ὀ: ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνομοιοῦτοι. Τὸ φέρεμά των ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν χλαμύδα, εἶδος σάκου μαύρον ἢ λευκὴν και οὐδὲν ἄλλο. Τοῦ: κίπους τούτων και τὸ πρῶτον της ἐργασίας των ἀπολαμβάνουσιν οἱ Ἑβραῖοι, ἰδίως δὲ οἱ Ἑλληνας, και οἱ ἐκ της ἐλευθέρως Ἑλλάδος και οἱ ἐκ της ὑπὸ τὴν Τουρκίαν.

Ἡ ἰλῆς ἄξιος λόγου πολλὰς δὲν εἶνε ἡ Αἴγυπτος. Αἱ καλλίτεροι αὐτῆς πόλεις εἶνε τὸ Κάιρον και ἡ Ἀλεξάνδρεια. Το Κάιρον ὄμως εἶνε ἐφῆμιλλον πολλῶν ἑβραϊκῶν μεγαλοπόλεων, ἐν τισὶ δὲ και ὑπέρτερον. Ὄ: ἐκ τοῦ τόπου ἐν ᾧ κεῖται και τοῦ κλίματος εἶνε μίαν πρωτοτυπίαν ὄλως διάφορον και μοναδικὴν οὐδὲμοῦ ἄλλοτε ἀπαντῶσαν ἰδίως κατὰ τὸν χειμῶνα. Πληθυσμὸν εἶνε περὶ τὰς 800,000. Ἀνεκτορα και ξενοδο:χίαι πρώτης τάξεως, ἀλλὰ ἀκριβῆ 20—25 φρ. χρυσὰ τὴν ἡμέραν δι' ἕκαστον ἄτομον. Ἐργάζονται ὄμως τὰ ξενοδο:χίαι μόνον τὸ ἡμῖο τοῦ ἔτους, τὸ δὲ θέρος εἶνε ὄλως ὀνόλου κλειστό, τὰ μὲγάλα ἰννοῦται. Ἐχει κήποις ὀρῶλους και περιπέλους ἀνὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νεῖλου ἐξαισίως, ἰδίως ὁ της Γαζῆρας. Εἶνε ὁ μόνος ποταμός, ὁ Νεῖλος ἐν Κάιρῳ, ὅστις χρησιμεῖει προχοῖως ὡς περίπτεος και πείθῃ

και ἐπ' ὀμοζῶν. Ἐχει δὲ πλάτος εἰς τὸ Κάιρον περὶ τὰ 300 μέτρα, ὡς ἡδύνηθη μὲ τὸν ὀρθοκλόν νὰ ἐκτιμῶσω. Εἰς τὸν ποταμὸν εἶνε ὁ Κοῦα και ἀποπλοια ἰδιόκτητα, δι' ὅν ταξιδεῖται τοὺς περιηγητὰς ὄλην τὴν Ἄνω Αἴγυπτον.

Περὶ τὸν ποταμὸν κεῖται τὸ ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Κάιρου. Ἦτο ἐν μεγαλοπρεπῆς ἀνάκτορον μεταβληθὲν εἰς μουσεῖον, γύρω τοῦ ὀποῦ εἶνε κήποι καταφύτοι. Αἱ ἀρχαιότητες αὐταὶ εἶνε ἀρχαιότεροι τῶν Ἑλληνικῶν. Δὲν εἶνε δὲ ποικιλίαν ἀρχαιοτήτων διαφόρων ἐθνῶν, ἀλλὰ κυρίως εἶνε Αἴγυπτιακὰς και ὀλίγας Ἑλληνορωμαϊκὰς. Ἐχει μούμιαις πολλὰς, σκελετοὺς ἀνθρωπίνους μὲ ὀτῶ και μὲ κῆρα ὑπολείμματα σαρκῶν. Ἐν πολλοῖς δὲ βλέπει τις και τρίχας πραγματικὰς ἀρχαίας διατηρουμένης περὶ τὰ κροταφικὰ ὀτῶ. Σωζονται δὲ και ἐνύμματα, κοσμηματα διάφορα χρυσὰ και ἐκ λοιπῶν μετάλλων μὲ διατηρουμένους ζωγραφὸς και ἀνεξίτηλους χρωματισμοὺς και τέχνην καλὴν μετὰ διαφόρων εἰκότων. Καὶ γρανίτας πολλοὺς και μὲγάλους μετὰ ζωρῶν χρωμάτων, ὡς ἔγγιστα γαρενῆ, εἶνε.

Ἀξία ἀφεύκτου ἐπισκέψεως: ἐν Κάιρῳ εἶνε και ἡ Ἀκρόπολις. Εἶνε ἀνάλογος της ἡμετέρας ἐν Ἀθήναις Ἀκροπόλεως. Ἐκεῖθεν βλέπει τις μὲ ἐν βλεῖμα ὄλην τὴν πόλιν τοῦ Κάιρου. Ἀλλὰ τὸ θαυματοῦτερον ἐν αὐτῇ εἶνε τὸ ἐκεῖ ὑπάρχον ἱερὸν μουσουλμανικὸν τέμενος. Εἶνε ἐν τζαμίον μεγαλοπρεπέστατον και πλουσιώτατον, σχέδιον πανομοιότυπον ἐκκλησίας ἐσωτερικῶς και ἐξωτερικῶς, ἀφ' ἧς ὄμως ἐλλείπει ὁ χωρισμός τοῦ ἱεροῦ και αἱ εἰκόνας: εἶνε διακόσμησιν πλουσιωτάτην, κανδῆλας, πολυλιλοὺς τάπητας κεντητοὺς, στύλους ἀλαβαστρίνους, μέγεθος μὲγαλύτερον τοῦ της ἡμετέρας Μητροπόλεως, ἄνευ ὄμως ὀγκωδῶν στύλων. Εἶνε δὲ νεωτάτης κατασκευῆς. Ἐπετῆρη ἡμῖν ἡ εἰσοδος, ἀφου μᾶς ἐφῆρσαν πέδιλα ἰσάιτερη, και ἀφου κατεβῆλομεν τὸ μετῆτιον.

Ὁ ἐπισκεφθεὶς τὸ Κάιρον ἀναπεφύκτως πρέπει νὰ ἐπισκεφθῆ και τὰς Πυραμίδας, ἐνθα μεταβαίνει τις δι' ἄμᾶξης, και ὄν ἡ ἀπόστασις ἐκ Κάιρου εἶνε περὶ τὰ 14 χιλιάμετρα. Αἱ Πυραμίδες εἶνε ἔργον γιγάντιον, ὄψος εἶχον μέτρο 150, πλάτος κατὰ τὴν βῆσιν ἰσάριθμον ἢ ὀλίγω τι πλατύτερον τοῦ ὄψους, εἶνε τριγωνικαὶ, καταλήγουσαι πυραμιδοειδῶς κατὰ τὴν κορυφὴν εἰς ὄζυ. Σῶνκινται ἐκ μὲγάλων λαξευτῶν τετραγωνικῶν μαρμάρων. Ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ἀναβῆ και εἰς τὴν κορυφὴν σὺρῆμενος, ὑποβασταζόμενος και ὄθούμενος ὑπὸ τῶν παρακολουθούτων δίκην βελῶν δια τὴν ἀφῆμαξιν τοῦ βαλκαντίου Βεδουῶνων, εἰτινες πολυέριθμοι παρουσιάζονται ὡς ξεναχοὶ και ὄσηγοί. Ἀλλ' ἄμα σὲ ἀναβῆσιν εἰς τὸ μέσον ἄρχονται νένον συμφωνῶν χρηματολογικῶν, και ἄμα σὲ ἀναβῆσιν εἰς τὴν κορυφὴν ἀρχονται ἐτέρας συμφωνῶν, και ἂν δὲν ὑποκίψης εἰς τὰς ἀρκακτικὰς αὐτῶν διαθέσεις, σὲ ἀφῆναι ἐκεῖ και σὲ ψῆνει ὁ ἥλιος ἢ σὲ διαπερᾷ τὸ ψῆχος.

Αἱ Πυραμίδες εἶχον και ἰσάριθμον τοῦ ὄψους βῆθος, εἰς ὃ καταβαίνει ὁ βουλόμενος μὲ τὰς αὐτὰς της ἀναβῆσεως συνθήκας. Ἦμεῖς ἡμετέστημεν και μᾶς ἡναψαν εἰς τὸ βῆθος βεγγαλικὸν φῶς, και εἶδομεν ἐκ της ἐξῆθεν εἰσοδῶς ἰκάνον βῆθος.

Περὶ τὰς Πυραμίδας εἶρηται και μίαν ἀρχαίαν Σφίγγ, μῆκους μέτρων 30 και εἰς νοτῆς ἐκ γρονιτῶν χρωματιστῶν ὄραλων.

Ἀριθμοῦσιν οἱ Πυραμίδας ἡλικίον ὄπερ τὰς 4000 ἰτη, τὰς κατασκευάζον εἰ Φαραῶ, και ἐχρησῆμενος ὡς τάφου οικογενειακοῦ των, τὰς κατασκευάζε δὲ ὁ λαὸς ἑωρεῶν ἐερίμενος και ξυλοκοπούμενος.

Περὶ τὰς Πυραμίδας κεῖται τὸ μέγας ξενοδο:χίον «Mena House», ἐν ᾧ πυραμεινάντες ἐλόθῃμεν τρεῖς καρτέες μετὰ γάλακτις, εἶδος πρωῖνου προγεύματος, και ἐπληρώσωμεν φρ. χρυσὰ 6 | 2—1 | 2 φρ. μπουτσῆσι: φρ. 7.

Δευτερεύουσα πόλις της Αἴγυπτου μετὰ τὸ Κάιρον εἶνε ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἡτις εἶνε παραπληρῆς τῶν δευτερευουσῶν πόλεων της Εὐρώπης. Αἱ οἰκίαι εἶνε τριώροφι και τετρώροφοι. Αἱ ὄδοι ἰκάνως εὐρείαι και πλακίστρωται. Ἐνεκα μάλιστα της πλακίστρωσεως ἢ κίνησις τῶν παντοειδῶν ὀμοζῶν, λεωφορεῶν και ἡδεντρικῶν ὄχημάτων ἀποβαίνει εἰς τὸν ἄπειρον ἐπισκέπτην ἰλιαν ἐκκοφικτικῆ, ἐν ᾧ τοῦτο εἰς Περσίους φέρ' εἰπεῖν δὲν συμβαίνει γενικῶς ἔνεκα της ξυλοστρωσεως.

Ἦτόρχει και Ἐκκλησία Ἑλληνικὴ ἀρχαία εὐμεγέθης και κομψὴ μὲ πρῖναν και εὐρύχωρον προαύλιον. Ἐν αὐτῇ δὲ μετέστην κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅτε και ἐτελέσθη δεξολογία δια τὴν ἐερτὴν τοῦ βασιλέως μας, παρισταμένου τοῦ προξενικοῦ σώματος ἐν στολῆ, και πολλοῦ ἄλλου πλήθους ἐκ τῶν ἐν Ἀλεξάνδρεια Ἑλλήνων, πλὴν τῶν πλουσιῶν Ἑλλήνων, εἰτινες αὐτοὶ ἔλαμπον δια της ἀπουσίας των. Καὶ χρωματιστήριον καλόν και βυθμικόν εἶνε ἡ Ἀλεξάνδρεια, ἐξ οὗ κλονίζει τὸς συναλλαγὰς του και τὸ Κάιρον, ὄπερ στερεῖται τοιοῦτου.

Δημοσίους περιπάτους, ὡς εἶχον οἱ Ἀθηνοὶ δὲν εἶχουσι ποσῶς ἐν Ἀλεξάνδρεια, και τοῦτο ἔνεκα της ὄγρασίας ἡτις πολλὰκις πίπτει. Ἐξοκτικὸν περίπατον ἀνάλογον τοῦ Φαλήρου και της Κηφισοῦς εἶχον τὸ Ράβλυ, εἰς ὃ μεταβαίνει τις σιδηροδρομικῶς δια μέσου κήπων και ἐξοκτικῶν οἰκιῶν πολλῶ θελατικῶν. Ἡ πλατεῖα του ὄλως εἶνε μικρὰ και ἀσφυκτικὴ κατὰ τὰς ἐερτὰς ἔνεκα τοῦ πλήθους: εἶνε δὲ και ἀσκεπασμένη δια τὸν ἥλιον και τὴν ὄγρασίαν, ὄπερ τὴν καθιστᾷ ἐτι ἀσφυκτικωτέρην. Στερεῖται δὲ και προουμαίας.

Τριτετεύουσα πόλις και ὄλως νέη εἶνε τὸ Πορτσαῖτ, εἶνε περὶ τὰς 40,000 κατοίκους, σχέδιον καλόν, ὄδοὺς εὐθείας και εὐρείας, γραφεῖα πολλὰ της Σ.ουεζέιου διώρυγος και μίαν οἰκίαν ἀγγλικὴν ἐξαώροφον μὲ καταστήματα ὄλην σιδηρᾶν. Ἑλληνας πολλοὶ και εὐποροὶ καθὼς και και ὀπασαν τὴν Αἴγυπτον. Ἐτεροι πῆλικς εἶνε λόγου και μὲ κατοίκους περὶ τὰς 80,000 ἐεῖστη εἶνε ἡ Τάντα, τὸ Ζαγαζίκιον, ἢ Μανσούρα και ἡ Δαμιέττη.

Ἡ Διῶρυξ τοῦ Σουεζῆ.

Τὸ μὲγαλῆτερον, τὸ γιγάντιον και τεράστιον ἔργον τοῦ ἡῆν και ὄτον οὄπω λήγοντος αἰῶνος εἶνε ὀμολογουμένως ἢ τομῆ τοῦ Σουεζέιου ἰσθμοῦ, ἡδὲ θελακισίς διώρυγος, ἐνοῦσης

τόν Μέγαν Ίνδικόν Ωκεανόν διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θάλασσης μετὰ τὴν Μεσόγειον. Ἐπίνοια φαντασιώδης κατ' ἀρχάς, ἀγθαῖσα ἄνωγος εἰς πύργον ὑπὸ τῆς μεγάλῃς διανοίας τοῦ ἀρτίως ἀποδιδόντος γάλλου Λεσσέψ. Διὰ τὴν τομὴν αὐτὴν ἰδοὺ κτηνὴν δισηκατομύρια φράγγα, γαλλικὰ κεφάλαια. Πρὸ τῆς τομῆς αὐτῆς διὰ τὴν ἔργατο ἐν πλοῖον ἐξ Ἰνδιῶν καὶ ἐν γένει τῆς Ἀσίας εἰς Ἐυρώπην, ἔδει νὰ κἀμῆρ τὴν Ἀφρικὴν ἄλλαν, νὰ διέλθῃ τὸ Ἀκροτήριον τῆς Κυλῆς Ἐπιπέδος, νὰ ὑποστῇ πολλοὺς θαλασσίους κινδύνους καὶ μετὰ τινος μηνὸς νὰ φθάσῃ εἰς Ἐυρώπην. Νῦν δὲ διὰ τῆς Σουεζίου διώρυγος ἀφικνεῖται εἰς Ἐυρώπην ἀκινδύνως ὅπως ἐντός ἡμερῶν μόνον.

Τὸ μήκος τῆς Σουεζίου διώρυγος εἶνε 166 χιλιομέτρα, διάστημα ἴσον κερύπου τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λίβιον, λογιζομένου τοῦ διαστήματος τοῦτου κατ' εὐθυγραμμίαν. Ὅρη δὲν ἔχει καθόλου, οὔτε πέτρας, ἀλλ' εἶνε πλήρης ἄμμου, καὶ ἐξῶ ἀκριβῶς ἦν ἄλλη ἢ δυσκολία τῆς τομῆς, διότι δὲν ἠδύναντο νὰ εὕρωσι στερεόν ἔδαφος νὰ κατασκευάσωσι χεῖλη καὶ παριέας.

Παράλληλως καὶ παραπλεύρως τῆς θαλασσίας διώρυγος διέρχεται ἑτέρα διώρυξ τοῦ Νείλου, μετακομίζουσα ὕδωρ πρὸς ὕδρευσιν τῆς πύλου Πόρτ-Σαῖτ. Παραπλεύρως δὲ καὶ τῶν δύο τούτων διωρύγων διέρχεται ὁ σιδηρόδρομος, δι' οὗ διήλθον τὴν Σουεζίον διώρυγα, θέμα τερπνότατον, τρεῖς διώρυγες, οὕτως εἰπεῖν, παράλληλοι καὶ ἐγγύτατοι ἀλλήλων, τρία θεάματα μετ' ἐν βλέμματι. Ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου βλέπει τις πελώρια ἀτμόπλοια διερχόμενα τὴν διώρυγα, οὐχὶ ὅμως μετ' ἐπιπέδου ταχύτητα.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς διώρυγος κεῖται ἡ πόλις Ἰσμαῖα καὶ εἰς τὸ πρὸς τὴν Ἐρυθρᾶν θάλασσαν ἄκρον τῆς διώρυγος εἶνε ἐκτισμένη πόλις ἡ τοῦ Σουεζ. Εἰς τὸ ἄλλο δὲ ἄκρον τὸ πρὸς τὴν Μεσόγειον κεῖται τὸ Πόρτ-Σαῖτ.

Ἐκ τῶν διερχομένων τὴν διώρυγα ἀτμοπλοίων εἰσπράττονται διακίρια 10 φρ. πρὸς ἐκαστοῦ ἐπιβάτου καὶ 9 φρ. κατὰ τὸν ὄρον χωρητικότητος τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἄλλοτε εἰσεπράττοντο πολλῶ πλείονα. Ταῦτα καὶ περὶ τῆς Αἰγύπτου.

Ἐν τοιοῦτῳ μικρῷ χώρῳ οἷος ὁ τῆς Ἀναπλάσεως καὶ ὅταν μᾶς ἐπιτρέπεν ἡ γεννησιώδης (I) τοῦ κ. Γαλανοῦ, δὲν ἠδύναντο νὰ δημοσιεύσῃ πλείονα οὔτε περὶ Ἱεροσολύμων, οὔτε περὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ὀλιγίστων τούτων ὅσοι δὲν ἔχουν καμμίαν ἰδέαν τῶν μερῶν τούτων, ἤδη ἀπέκτησαν μικρὴν τινὰ, καὶ τοιαύτην ὥστε νὰ ὑπεκκαυθῆ καὶ κινήσῃ ἡ ἐπιθυμία των πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν τόπων, ἐνθα διεδραμετῆθησαν ὅλα σχεδὸν τὰ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Αἰγύπτος ἔχει τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν τῇ Παλαιᾷ καὶ τῇ Καινῇ Διαθήκῃ. Διότι ἐκεῖ κατέφυγε ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἰακώβ, ἐκεῖ ἐγεννήθη καὶ ἔδρασαν ὁ Μωϋσῆς, ἐκεῖ κατέφυγε καὶ ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ μετὰ τῆς Θεοτόκου διὰ τὴν ἀποφυγὴν τὴν βρεφικόναν, ἐκεῖ ὑπῆρξαν οἱ Ἀθωνάσιοι, οἱ Ὀριγένειαι κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ὁ ἐπισκεψόμενος τοὺς ἄγιους τόπους ὀλιγὸς ἐξ ἁπαντωνος καὶ τὸ ἔδαφος δύο ἔτι ἡμίρων τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς. Καὶ ἂν τις δὲν θέλῃ νὰ ἐξοδεύτῃ πολλὰ χρήματα καὶ νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὸ Κάϊρον, τὴν Σουεζίον διώρυγα καὶ τὴν ἄλλαν Αἰγύπτου, πάντως ὅμως θὰ ἐπισκεφθῆ διὰ τῶν ρωσικῶν

καὶ αἰγυπτιακῶν ἀτμοπλοίων τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ τὸ Πόρτ-Σαῖτ. Καὶ αὐτὸ ἄρετόν εἶνε διὰ τοὺς φειδωλοὺς.

Γ. Α. Μαυρόπουλος.

Ἡ ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Καὶ νῦν ἐπὶ τὸ γένος τῶν ὑλοπνευματικῶν ὄντων, ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον τοῦ ὁποῦ τὴν εὐγένειαν πρωτίτως προτιθέμεθα νὰ ἐξετάσωμεν.

Τὸν ἄνθρωπον δημιουργήσας ὁ Θεὸς πνοὴν ζῶσαν εἰς αὐτὸν ἐνεφύσησε καὶ ἐποίησεν ἐξ ἀγάπης κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ καὶ καθ' ὁμοίωσιν. Τὰ ἰδιώματα καὶ αἱ δυνάμεις τῆς ἐμφυσηθείσης εἰς τὸν ἄνθρωπον ψυχῆς εἶνε ἰδιώματα καὶ δυνάμεις, ἐν αἷς εἰκονίζονται καὶ ἐνορῶνται ἐν μέτρῳ καὶ ἀναλογία τὰ ἀπειροτέλεια ἰδιώματα τοῦ ἰσολοῦτος ὄντος τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῶν φυσικῶν ὄντων ἀνάγεται ὁ ἐπιζητητὸν τὰ οὐτικὰ νοῦς εἰς τὸν δημιουργόν, τὸν Παντοδύναμον καὶ Πάνσοφον, εἰς τὸν ἄνθρωπον ἔννοεῖ τὸν Θεὸν οὐ μόνον Παντοδύναμον καὶ Πάνσοφον, ἀλλὰ καὶ Θεὸν ἀγάπης.

Ὁ ἄνθρωπος συνισθάνεται ἐαυτὸν σχετιζόμενος πρὸς τὸν Θεὸν οὐχὶ ὡς κτίσμα πρὸς κτίστην ἢ δημιουργόν ἁπλῶς, ἀλλ' ὡς Ἰὸν πρὸς Πατέρα, πρὸς τὸν ὁποῖον ἔλαβε τὴν δύναμιν νὰ ἀποκρίσῃ.

Πᾶσα πνεὶ καὶ πᾶσα κτίσις ἀινεῖ τὸν Παντοδύναμον καὶ Πάνσοφον δημιουργόν, οἱ δὲ οὐρανοὶ διηγούονται τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ πλέον εὐγνωμονεῖ καὶ ἀγαπᾷ τὸν ἐξ ἀγάπης ποιήσαντα καὶ δι' ἀπειρῶν ἀγαθῶν πλουτίσαντα αὐτὸν Θεόν.

Ὁ παρὰ τῶν κτισμάτων αἶνος καὶ ἡ παρὰ τῶν οὐρανῶν δόξα ἀναπέμπεται τῷ Ἰψίστῳ ἐν παντελεῖ τῶν αἰνούντων καὶ δοξαζόντων ἀγνοία, ἀλλ' ὁ λογικὸς καὶ συνείδησιν ἐαυτοῦ ἔχων ἄνθρωπος συνισθάνεται βιβίωτα ἐν τῷ πνεύματι αὐτοῦ τὸν συνδέοντα αὐτὸν πρὸς τὸν δημιουργόν σύνδεσμον ἀγάπης, γινώσκει διὰ τί μέλει καὶ γαίρει γινώσκει διὰ τί ὀρεῖται νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ εὐγνωμονῇ αὐτόν.

Ἐπειὶ ἡ ἁρμονία καὶ ποικίλης λαμπρότητος κάλλος περιβαλλόμενα ἀγνοοῦσι τὴν καθ' ἑαυτὰ καὶ ἐν ὅλῳ τὴν εἰς τὰ ἐλάχιστα καὶ τὰ μέγιστα διαλάμπουσαν μεγαλοπρέπειαν αὐτῶν, ὁ ἄνθρωπος σύννοσεν ἐαυτὸν τέκνον τοῦ οὐρανίου Πατρὸς, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ἀνῆκον δὲ εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ φωτός, τὸ Βασιλεῖον τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀθανασίας, εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Θεοῦ.

Ἐπειὶ γενικῶς ἔργα Παντοδυναμίας καὶ Πάνσοφας ὄντα ἀγνοοῦσι πᾶσαν καὶ διὰ τὴν δημιουργήθησαν, ἀγνοοῦσι τὴν θέαν αὐτῶν καταγωγῆν· ὁ ἄνθρωπος τέκνον ἀγάπης εἰκὼν καὶ ὁμοίωμα τοῦ δημιουργήσαντος δημιουργηθείς, γινώσκει πᾶσαν καὶ διὰ τὴν ἐγένετο, γινώσκει ἐαυτὸν τὸ ἀπᾶνθισμα καὶ τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῆς φύσεως δημιουργηθέντα, βασιλεὺς δὲ ἐπ' αὐτῆς διὰ τῆς δωρισθείσης αὐτῷ ἡθικῆς καὶ λογικῆς δυνάμεως προωρισμένον.

Ἐπειὶ εὐγενεῖ δημιουργήματα, τὴν εὐγένειαν αὐτῶν παντελῶς ἀγνοοῦντα, οὗτος τέκνον τοῦ Θεοῦ εὐγενές, τὴν εὐγένειαν αὐτοῦ συνειδὸς καὶ συναισθηθόμενον.

Αὕτη ἡ ἐννοία τῆς ἀληθοῦς τοῦ ἀνθρώπου εὐγενείας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θεωρουμένης. Τὸ πᾶν τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Θεοῦ ἐξελθὼν τέλειον καὶ ἄξιον τοῦ πνεύματος κατοικητήριον, καὶ τοῦτο εὐγενές καὶ ἐν τῷ παραστήματι καὶ τῇ καθ' ἑαυτοῦ ὄλου ὀργανισμῷ αὐτοῦ ὀμοίωσιν καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ φυσικὰ ὄντα μαρτυροῦν τὴν τοῦ Θεοῦ πῖνσοφίαν καὶ τελειότητα, ἀλλ' ἡ εὐγένεια τοῦ σώματος ἀνάγεται, καίπερ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν καθ' ἑαυτοῦ ἐννοουμένην εὐγένειαν τῶν φυσικῶν ὄντων, ὑπὲρ γέννησις καὶ φθορὰ χαρακτηρίζεται.

Πᾶς λοιπὸν ἄνθρωπος τὸ κατ' ἀρχὰς εὐγενές, ὡς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν καταγωγὴν ἔλαβεν καὶ εἰς αὐτὸν ὡς Ἰὸς πρὸς Πατέρα ἀναφερόμενος καὶ ἀνήκων. Ὁ σκοπὸς ἀνθρώπου πάντως εἶνε ἡ ἀθανασία καὶ ἡ ἐν αὐτῇ ἀτελεύτητος μακαριότης, τὸ ἔργον τοῦ τὸ πρὸς τὸν σκοπὸν εὐθείως ἄγον εἶνε τὸ κατὰ Θεὸν ζῆν, κατὰ τὴν ἰδίαν εὐγένειαν πολιτεῦσθαι.

Ἀρχιμ. Τιμόθ. Ἀναστασίου.

ΤΑ ΥΠΟΔΕΙΧΟΜΕΝΑ ΔΙΚΤΥΑ

ΚΑΙ

ΟΙ ΜΑΣΣΟΝΙΚΟΙ ΙΧΘΥΣ

Ὁ δικτυὸν πρὸς τοῖς ἄλλοις οἱ Μασσόνιοι μεταχειρίζονται καὶ τὸν πατριωτισμὸν ὡς μέγαν δῆθεν σκοπὸν τῆς Μασσονίας! Ἐνῶ οὗτοι καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἀπορρίπτουσι τὰς ἐθνολογικὰς διακρίσεις, θεωροῦντες, ὡς ῥητῶς γράφουσι, τὴν φυλὴν, ὡς καὶ τὴν θρησκείαν κλπ., «ἐχθρικὰ χαρακώματα» καὶ ἀνιχνυρίζοντες μόνον Μασσονικὴν ἀδελφότητα συγκεκμημένη ἐκ μελῶν ἴστω καὶ ἀπὸ τὰ ἐχθρικότατα πρὸς ἄλληλα διακείμενα ἔθνη καὶ ἀπὸ τὰς μάλιστα ἀντιθέτους πρὸς ἄλληλα θερησευτικὰς δοξασίας, καὶ τὰ μὲν μέλη τῆς Μασσονικῆς καλοῦσιν ἀδελφοὺς, τοὺς δὲ μὴ μασσόνους ὀμοσθεῖς των βεβήλους! Τοῦτ' αὐτὸ δεικνύουσι καὶ πρακτικῶς οἱ Μασσόνιοι ἀπειλοῦντες, ὡς καὶ πρὸ μικροῦ ἐπραξάν, τὸ ἔθνος μετ' ἐξέλιξιν τῶν ἀπανταχοῦ Μασσόνων ἐπέμβασιν, ὡσάν τὸ ἔθνος νὰ μὴ ἔχη διοίκησιν καὶ νόμους ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ὁποίων, ἐὰν ἐνόμιζον ὅτι ἠδικοῦντο, ἠδύναντο νὰ προσφύγωσιν, ἢ ὡσάν τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα νὰ εἶνε ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῶν δίκην τῶν συναδέλφων αὐτῶν Ἰουδαίων ἀνὰ τὰ διάφορα κράτη ἐγκατεστημένων Μασσόνων, τῶν πάντοτε ἐν ἄλλοις κράτεσιν ὑπὸ ἀστυρομικὴν ἐπιτήρησιν διατελούντων, ὡς λίαν ἐπικινδύνων ἀντροπέων τῆς τάξεως καὶ διαφθορῶν τῆς ἠθικῆς διὰ τῶν ἀθέτητων καὶ ὑλιστικῶν φρονημάτων των, μετ' ἐξέλιξιν τῶν ὁποίων ἠπειλήσαν ὅτι θὰ καταστρέψωσι καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἑκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν οἱ λειτουργοὶ τῆς (οἱ καλόγηροι ἢ ὅπως χλευαστικῶς τοὺς ὀνομάζουσι οἱ Μασσόνιοι) δὲν ἀνιχνυρίζωσιν

αὐτοὺς καὶ ὡς καλοὶ Χριστιανοὶ! διδάσκοντες τὸν Ἑλλητικὸν λαόν! «τὸν Δαρβινισμὸν, τὸν ὑλισμὸν καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ἀπιστίαν καὶ ἀσέβειαν!» Ταῦτα εἶνε, ὡς καὶ προσηγορευμένως ἐγράψαμεν, λόγοι Μασσονικῆς δημοσιευθέντες παρὰ τῶν Μασσονικῶν ἐφημερίδων, ὅταν ἐν Πάτρεις συνελθῆσαν μυστηριωδῶς διενεργούντες τὸν Μασσονικὸν προσηλυτισμὸν, ὅπως ἔγρευον οἱ κ. Μασσόνιοι ὡς οἱ χεῖριστοι τῶν κατοδικῶν τὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ τὴν δικαιοσύτην ἀγνοῦντες, διὰ τὰς κακούργους κατὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς Πατρὸς πονηροτάτας αὐτῶν ἐνεργείας ὑπὸ τὸ μάλιστα λίαν ἐπιβουλον πρᾶγμα τῶν ζῆλωτῶν Χριστιανῶν καὶ πατριωτῶν!

Κατὰ τοὺς λόγους λοιπὸν καὶ τὰ ἔργα τὰ ὑπὸ τῶν ἰδίων μαρτυρούμενα καὶ βεβαιούμενα οἱ Μασσόνιοι ἔτι μόνον γενόμενοι Μασσόνιοι ἠρνήθησαν, ὡς πλειστάκις ἀνέγνωμεν καὶ θὰ ἴδωμεν καὶ ἀλλοῦ τὸν Χριστιανισμὸν καὶ δὲν δύνανται οὔτε νὰ λέγωνται καλοὶ Χριστιανοὶ ἀλλ' οὔτε καὶ Ἑλληγες καθολοκληρίαν πρέπει νὰ θεωρῶνται.

Γνωρίζομεν πόσον θὰ ἐμμανῶσι καθ' ἡμῶν οἱ Μασσόνιοι ἀντιφωνοῦντες τὸ «Αὐτοὶ οἱ καλόγηροι!» ὅπως πρὸ ἡμερῶν ἐκράνυζε καθ' ἡμῶν εἰς γνωστὸς σεβάσιμος Μασσόνιος ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν ἀλλ' ὁ χειροῦργος δὲν προσέχει εἰς τὰς κρυφὰς τῶν ἐγχειρουμένων ἀσθενῶν ἀποθλέπων καὶ φροντίζων τὸ ἐπ' αὐτῷ εἰς τὴν θεραπείαν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν προφύλαξιν τῶν ἄλλων ἀπὸ τῶν μεταδοτικῶν αὐτῶν νοσημάτων.

Καὶ ἡμεῖς ὅτι πράττομεν τὸ πρᾶττομεν ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν πάντοθεν διαφθερομένην καὶ ἀπροστάτευτον δικταλοῦσιν ἡμετέραν Κοινωνίαν καὶ τὸ ἔθνος τὸ παντελῶς ἀφροῦρητον ἀπὸ τοῦ πικροῦ ἀποδοκιμαζομένου, ἐξ ἀγάπης δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς Μασσόνους, μάλιστα τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντας, ἐὰν θέλωσι νὰ μετανοήσωσι καὶ ἀποστῶσιν τὴν ἀντιχριστὸν καὶ ἀντιθετὴν τῶν Μασσόνων ψευδοδελφότητα. Οὐδόλω δὲ πρέπει νὰ ἀπακτώνται ἀπὸ τὸν ψευδοχριστιανισμὸν ὑποκριτῶν τινῶν Μασσόνων ἀφοῦ αὐτὴ ἡ κατάταξις των εἰς τὴν Μασσονίαν καὶ αὐτὴ ἡ ὁμολογία τῆς Μασσονίας εἶνε ἀναμφιλέκτως ἀγνωσις Χριστοῦ!

Ἐπίσης δὲν πρέπει οὔτε εἰς τὰς φαινόμενας ψευδοπατριωτικὰς των ἐνεργείας νὰ ἀποθλέπωμεν, διότι αὐταὶ εἶνε ἐπίσης πονηρὰ δικτυα, ἀφοῦ κατὰ τὰ ῥητὰ δόγματα τοῦ Μασσονισμοῦ, ὡς εἶδωμεν, οὐδεμίαν ἐθνικότητα καὶ θρησκείαν οὗτος ἀναγνωρίζει. Καὶ ἡ πρακτικῶς ἐνεργεῖα, ὡς ἀντιφατικὴ πρὸς τὰς Μασσονικὰς πεποιθήσεις καὶ θεωρίας, πονηρὰ καὶ δολία.

Ἐπίσης ὡς δικτυὸν μεταχειρίζεται ἐν γένει ὁ Μασσονισμὸς πᾶσαν εὐγενῆ ἰδέαν, χωρὶς ἐν τῇ οὐσίᾳ τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ νὰ ὑπάρχῃ ἔχνος οὐδεμιᾶς τοικυτῆς ὑπόσχεται δηλονότι ὁ Μασσονισμὸς, ἐνῶ αὐτὸς εἶνε ἐλευθερὸς ἰσοκράτους ἢ χαρακτηρηστικώτερον εἰπεῖν ἐνῶ εἶνε καταγόμενος αὐτός, ὑπόσχεται νὰ παρασχῇ εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα πολυτίμους ἐνδομασίας! εἰς ἐμπαιγμούς! καὶ οἷα εἰρωνεία! κατὰ τῶν βλακωδῶς ἐνωτιζομένων τὰς Μασσονικὰς ψευδοεπιγγελίας. Καὶ ὅπως εἶνε φρικτὸν νὰ ἰσχυρίζεται ὁ Μασσονισμὸς

Συγκρίνοντας ἄρα τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ ἐξέχου συγγραφέως μὲ ὅ,τι ἤρχισε δυνατικῶς νὰ γίνηται καὶ παρ' ἡμῖν, εἶνε ἐπόμενον ὅτι τ' αὐτὰ θὰ πάθωμεν.

Ἐάν μάλιστα αἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πολιτείας εὐρεστώτατα νὰ παρευρίσκονται εἰς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν, χωρὶς νὰ παρευρίσκονται καὶ εἰς τὰς πολὺ σπουδαιότερας πνευματικὰς ἀσκήσεις τῶν μαθημάτων αὐτῶν καὶ ἐξετάσεων, γεννᾶται φυσικῶς εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἄπειρον κρίσιν τῶν ἡ ἰδέα, ὅτι αἱ σωματικαὶ ἀσκήσεις συνιστῶσι τὴν καθ'αυτὴ ἀνατροπὴν τῶν, ἡ δὲ σπουδὴ τῶν μαθημάτων εἶνε τι πύργον· ἐκ δὲ τῆς οὕτω παρευρουμένης πνευματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς νεολαίας ἐπήρξεν ἡ ὑπὸ τοῦ Πλευτάρχου παρατηρουμένη ἐθνικὴ κατὰστροφὴ.

Οἱ μαθηταὶ ἔχουσι βεβαίως ἀπαραίτητον ἀνάγκην σωματικῶν ἀσκήσεων, ἄλλ' αὐταὶ πρέπει νὰ μὴ ἐπιβραβεύωσι δι' ὅλου τὴν πνευματικὴν καὶ ἥσυχον σπουδὴν τῶν μαθημάτων αὐτῶν, ἧτις δὲν ἐπιδέχεται περισπασμούς ὡς τὸ νὰ παρατρέχῃσι καθεκτάσθην εἰς τὰ μακρὰν τῶν σχολῶν τῶν κείμενα γυμναστήρια, ἀλλὰ νὰ γυμνάζονται μετὰ τοῦ γυμνασίου τῶν ἐν τοῖς προαυλίοις τῶν Σχολῶν τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ τέλος τῶν μαθημάτων, ἐκτελοῦντες γυμνάσια ἀνάλογα τῆς ἡλικίας τῶν, τελειοποιούμενα δὲ μετὰ ταῦτα διὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

Κ. Λευκαδίτης
καθηγητῆς.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ἀρσνακείου ἐπὶ παρουσία τῶν ἀρμενίων καὶ πολλοῦ πλήθους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐγένετο τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀπονομῇ τοῦ Παλαίου βραβείου εἰς τὴν ἀριστεύσαν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν μαθητριῶν. Μετὰ τὴν προσευχὴν καὶ τὴν δοξολογίαν ἐψάλλησαν ἕσματα, δύο δὲ μαθήτριαι ἐκρούσαν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου διάφρα μυσικὰ τεμύγλια. Ὅτε αἶφνης ὁ ὑπουργὸς κ. Εὐταξίας ἀπήγγειλε τὸ ὄνομα τῆς βραβευθείσης μαθήτριας Βιργινίας Λυκαρδοπούλου, μικρὰ ξανθὴ μαθήτρια ἀνετινάχθη ἐκ τοῦ οὐλοῦ τῶν συμμαθητῶν τῆς καὶ κατησπάσθη μίαν παριστομένην ἐπροχώρησεν εἰτα δεχομένη τὰ συχαρητήρια καὶ ἀσπασμένη τὴν χεῖρα τοῦ κ. ὑπουργοῦ, τῆς ἐπίπτιδος, ἐνός περιειρισκομένου ἀρχιεπισκόπου καὶ ἄλλων, ὀλοκλήρος δὲ ἡ χορὰ καὶ ἡ εὐφυΐα τῆς διέλαμπον εἰς τοὺς ζωηροὺς ὀφθαλμούς τῆς φαιδρυνθέντας μὲ τρίπον ἀνέκφραστον. Εὐχόμεθα εἰς τὴν καλὴν κίρην σὺν τῇ διανοητικῇ εὐδοκίμῃσιν καὶ ἠθικῇ εὐδοκίμῃσιν διὰ νὰ ἀπαρτισθῇ τέλειος τύπος κόρης καὶ μελλούσης μητρός.

— Ὁ «Ἐύριπος» Χαλκίδος γράφει·
«Ἡ Κυριακὴ ἀργία ἐνομοθετήθη, σχεδὸν εἰπεῖν, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὡς μέτρον γενικόν. Μετὰ τὴν καθιέρωσιν ταύτης ὑπὸ τῶν πλείττων ἐμπόρων τῆς πόλεως καὶ τῶν κ. κ. Συμβολαιογράφων, τράκοντα περίπου ἐκ τῶν παντοπωλῶν διὰ συμβόλαιον ἀπαράσισαν τὴν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἀργίαν, ἀνήγγειλον δὲ ταύτην διὰ καταλλήλων εἰδοποιήσεων εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Ἐπικροτοῦμεν τὸ μέτρον τοῦτο καὶ εὐχόμεθα αὕτη νὰ συντελέσῃ ἐπωφελῶς εἰς τὴν ἀπονεκρωθεῖσαν Ἑρησευτικὴν καὶ ἠθικὴν ζωὴν μὲς μακρὰν τῶν κέντρων τῆς ὀνηρίας καὶ ἀργολογίας ἢ τῆς τυφλῆς καὶ ἀποκλειστικῆς ἑρπεύσεως τῶν ὕλικῶν ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων. Ἀφ' οὗ λοιπὸν δὲν ἐθεσμοθετήθη ἀλόγη γενικῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας

ἢ Κυριακὴ ἀργία, ἰδοὺ αὕτη θεσμοθετουμένη μερικῶς καὶ αὐτοπροαιρέτως ὑπὸ τῶν πόλεων, πρώτης τῆς ἡμετέρης προκειμένης τὸ ἀξιομιμητὸν τῶν λοιπῶν παράδειγμα.

— Οἱ κἀτικοὶ Πρεβεζῆς διὰ τηλεγραφήματος αὐτῶν πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερὰν Σύνοδον ποριστῶσιν ἐπέγουσαν τὴν λύσιν τοῦ μητροπολιτικοῦ ζητήματος.

— Μητροπολίτης Ἀθήνων ἐξελέγη ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τῶν πατριαρχείων Διόδωρος τοῦ πρώην Μητροπολίτου μετατιθέντος, ὡς γνωστόν, εἰς τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Καστορίας.

— Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Εὐμένιος, τῶς ἱερατικῶς πρεσβύτης τῆς ἐνορίας Συννάδων ἐξελέγη ἐπίσκοπος αὐτῶν.

— Ὁ Σεβασμιώτατος μητροπολίτης Ἀμασείας Ἀθηνῶν, ὅστις ἐδώρησεν ἄλλοτε εἰς τὸ Παιδιαρχικὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν δεκαεπτὰ ἀργαῖα φερμάνια καὶ βεράτια ἀρχιερέων Ἡπείρου καὶ Μακεδονίας εἰσρέει ἤδη τὸμον περιέχοντα σπουδαιότατα ἔγγραφα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ τοῦ 1688 καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1853, ἐν εἰς σπάνια ἀντίτυπα πατριαρχικῶν ἐγκυκλίων μετὰ τῶν αὐτογράφων πατριαρχικῶν καὶ συνδικῶν ὑπογράφων.

— Ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ὁμηγύρευς ἐγένετο τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν πτυχίων εἰς τὰς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποφοίτους τοῦ Ἑθνικοῦ Ζαπτείου παρθενωγείου. ὦν 12 τοῦ Γυμνασίου, 8 δὲ τοῦ Διδασκαλείου, τῆς τελετῆς δὲ προσέζηρχεν ὁ Πατριάρχης ἐν συνδίᾳ πολλῶν μητροπολιτῶν. Μίαν δὲ ἐβδομάδα πρότερον ἐγένετο πορρομία τελετῆ διὰ τὰς ἀποφοίτους τοῦ Ἰωακείμου Παρθενωγείου.

— Ἐπὶ τοῦ Μητροπολίτου Πενταπόλεως καὶ Διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἰερατικῆς Σχολῆς ἐξεδόθη Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις ἐγκεκριμένη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ 4 Ἰουλίου

Ὁ Ἀπόστολος Ρωμ. γ' 18—23
τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ. II' 5—13

Κυριακὴ 11 Ἰουλίου

Ὁ Ἀπόστολος Ἑβρ. ε' 1—10
τὸ εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ. II' 23—26

ΟΙ ΔΙΔΑΞΟΝΤΕΣ

ΒΙΣ ΤΑΣ ΛΑΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ ΤΗΣ ἈΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Ἐν τῇ Δ' ἐν Ἀθήναις παρὰ τὴν Ἱ. Σύνοδον
8—9 μ. μ.

Σαββάτω 3 Ἰουλίου Μιχ. I. Γαλανός
Κυριακῇ 4 » Μιχ. I. Γαλανός

Ἐν τῷ ναφ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης
8—6 μ. μ.

Κυριακῇ 4 Ἰουλίου Ἀρχιμ. Τιμόθ. Ἀναστασίου

Ἐν τῷ Ζαννεῖῳ Ὁρθανοτροφεῖῳ ἐν Πειραιεῖ

Σαββάτω 4 Ἰουλίου 8—9 μ. μ. Δ. Παπαδόπουλος
Πέμπτη 8 Ἰουλίου 8—9 μ. μ. Μιχ. I. Γαλανός

ΤΥΠΟΤΗΣ ΑΡ. Ζ. ΔΙΑΛΛΗΜΑ ΚΑΙ Κ. ΣΑΡΑΝΤΙΝΟΥ